

Indikation	Ved undersøgelse for forstyrrelser i vand-, elektrolyt-, og/eller syre-base stofskiftet. Ved diagnostik og kontrol af nyre-insufficiens, hypertension og endokrin sygdom, samt ved kontrol af diuretikabehandling.
Patientforberedelse	Patienten må evt. instrueres om ikke at pumpe med armmusklerne under prøvetagningen.
Prøvemateriale	Blod i lithium-heparinglas eller i glas uden antikoagulans (tørglas) Prøven skal centrifugeres og afpipetteres inden for 2 timer.
Analysemateriale	1 ml plasma eller serum
Forsendelse	Afpipetteret plasma eller serum med almindelig post
Holdbarhed	14 døgn ved 20°C; 14 døgn ved 4°C; 1 år ved -20°C
Laboratorium	Klinisk Biokemisk Afdeling, Regionshospitalet Randers
Svartid	Samme dag
Referenceinterval	< 1 år 3,2 - 6,1 mmol/L 1 - 18 år 3,5 - 4,6 mmol/L > 18 år 3,5 - 4,6 mmol/L Resultatet ringes ud hvis værdien < 2,5 mmol/L eller > 6,0 mmol/L.
Usikkerhed	Intermediær præcision: Niveau 3,5 mmol/L: 0,03 mmol/L Niveau 6,3 mmol/L: 0,08 mmol/L Total usikkerhed: Niveau 3,5 mmol/L: 0,2 mmol/L Niveau 6,3 mmol/L: 0,3 mmol/L Baseret på dækningsfaktor 2.
Fortolkning	Hyperkaliæmi kan skyldes kaliumoverskud eller forskydning af ioner fra intra- til ekstracellulærvæsken. Det første ses fx ved for hurtig intravenøs tilførsel, nedsat udskillelse i nyrene (alle tilstande med an- eller oliguri, ved hyperkalæmisk type I renal tubulær acidose, Addisons sygdom og brug af kaliumbesparende diuretika). Det andet ses fx ved nedsat insulinaktivitet, ved større nekroser og hæmatomer, acidose, generel hypoxi, hypo- eller hypertermi, samt ved intravasal hæmolyse, digitalisforgiftning og brug af beta-blokkere. Hypokaliæmi kan skyldes lav tilførsel, øget tab eller forskydning af ioner fra ekstra- til intracellulærvæsken. Lav tilførsel er en sjælden årsag. Øget tab ses fx ved opkastninger og diaré, forekomst af fistler fra tarm, pancreas og galdeveje, samt ved øget udskillelse i nyrene ved brug af diuretika, type I og II tubulær acidose, ved metaboliske alkaloser, acidoser, tilstande med øget mineralokorticoideaktivitet og ved magnesiummangel. Forskydninger ses fx ved metaboliske alkaloser og under korrektion af acidoser, ved brug af beta-stimulerende midler og delirium tremens.
Bemærkninger	Ved trombocytose kan ses falsk forhøjet Kalium i serum, analysen bør i sådanne situationer udføres på lithiumheparin plasma.

